

nale tandplejetilbud skal gives på kommunal klinik eller hos privat praktiserende tandlæger, med hvem kommunen indgår aftale. Tandpleje kan også tilbydes ved anvendelse af en kombination af de to ordninger. De 16- og 17-åriges valgfrihed mellem gratis kommunal tandpleje og gratis tandpleje hos privat praktiserende tandlæge, jf. tandplejelovens § 2, stk. 2, opretholdes. Begrundelsen for at sikre denne aldersgruppe en valgfrihed er bl.a., at de unge i denne alder ofte skifter skole eller forlader skolen. De har derfor ikke den naturlige tilknytning til de kommunale klinikker. De gældende regler om iværksættelse af særligt kostbare behandlinger, herunder tandreguleringsbehandlinger, videreføres. Iværksættelse af sådanne behandlinger i privat praksis vil således fortsat kræve kommunens godkendelse.

Til § 22

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde tilskud til tandpleje til børn og unge under 16 år, som fravælger det kommunale tandplejetilbud.

Det kommunale tilskud kan fastsættes således, at det dækker den enkeltes udgift til tandpleje hos praktiserende tandlæge helt eller delvist. Bestemmelsen ændrer ikke ved, at der fortsat vil være mulighed for, at et barn, der på et tidspunkt har fravalgt det kommunale tandplejetilbud, igen kan tilmelde sig den kommunale tandpleje og herefter modtage tandpleje i henhold til lovforslagets § 20.

Til § 23

De foreslåede bestemmelser svarer indholdsmæssigt til tandplejelovens § 4 og bestemmelser fastsat i henhold til loven.

Til §§ 24 og 25

De foreslåede bestemmelser indhold svarer til tandplejelovens §§ 5 og 8. Sundhedsministeren kan i forbindelse med fastsættelsen af regler for omfanget af den kommunale tandpleje som hidtil fastsætte bindende regler om visitation til tandreguleringsbehandling, herunder bemyndige Sundhedsstyrelsen til at fastsætte sådanne regler. Bestemmelsen i § 25, stk. 2, svarer til den gældende lovs § 5, stk. 2, jf. lov nr. 858 af 20. december 1989. Bestemmelsen om, at sundhedsministeren kan fastsætte regler om ressourceanvendelsen i den kommunale børne- og ungdomstandpleje blev gennemført som opfølgning af forliget om finansloven for 1990.

I § 25, stk. 3, er der indsat en bestemmelse om, at sundhedsministeren desuden får bemyndigelse til at

fastsætte regler om betaling for visse ydelser i den kommunale tandpleje. Sigtet med forslaget er at skabe mulighed for, at der for visse behandlinger, som ikke kan anses for at være nødvendige ud fra en tandfaglig begrundelse, kan opkræves hel eller delvis egenbetaling. Tilsvarende betalingsregler kan fastsættes for tandreguleringsbehandlinger, i det omfang behandlingen ikke er omfattet af sundhedsministerens regler om visitation til tandregulering.

Der skal ved fravalg af den kommunale tandpleje være mulighed for at vende tilbage til ordningen. Fravalg af det kommunale tandplejetilbud vil omfatte det samlede tandplejetilbud.

Til kapitel 6

Lovforslagets kapitel 6 om ydelser i privat praksis m.v. bygger på reglerne i den gældende lov om offentlig sygesikring (sygesikringsloven), jf. lov nr. 311 af 9. juni 1971, lov nr. 236 af 30. april 1946 om lægeundersøgelse af børn som ændret ved lov nr. 236 af 4. juni 1969 (ændret finansiering) samt lov nr. 634 af 17. december 1976 om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme.

Sygesikringsloven af 1971 er senere ændret ved lov nr. 260 af 7. juni 1972 (fødselshjælp m.m.), lov nr. 614 af 20. december 1972 (ændrede administrative regler, herunder klageadgang), lov nr. 152 af 31. marts 1973 (tilskud til lægemidler), lov nr. 314 af 19. juni 1974 (befordringsgodtgørelse og bortfald af statsrefusion), lov nr. 334 af 19. juni 1974 (kiropraktisk behandling), lov nr. 176 af 7. maj 1975 (begravelseshjælp), lov nr. 200 af 4. juni 1975 (ændret klageadgang m.v.), lov nr. 240 af 12. juni 1975 (bortfald af sygesikringsgrænsen samt indførelse af nettoafregning m.v.), lov nr. 211 af 18. maj 1977 (forhandlingsudvalget), lov nr. 539 af 1. november 1978 (revision af kiropraktortilskudsreglerne udsat), lov nr. 255 af 16. juni 1980 (begravelseshjælp), lov nr. 272 af 10. juni 1981 (kiropraktorthjælp, klinikker for fysioterapi, tolkebistand og begravelseshjælp), lov nr. 574 af 27. oktober 1982 (begravelseshjælp), lov nr. 156 af 11. april 1984 (ressortændring, amtsrådets udvalgs-mæssige bindinger og forsøg med den kommunale udvalgsstruktur), lov nr. 266 af 30. maj 1984 (tilskud til lægemidler), lov nr. 114 af 27. marts 1985 (medicintilskudsnavn, regulering af begravelseshjælp), lov nr. 254 af 6. juni 1985 (ændret finansiering), lov nr. 948 af 23. december 1986 (ændrede reguleringsbestemmelser), lov nr. 196 af 29. marts 1989 (omstrukturering af Sikringsstyrelsen og Socialstyrelsen), lov nr. 343 af 24. maj 1989 (tilskud til lægemidler), lov nr. 389 af 7. juni 1989 (ophævelse af de sociale udvalg), lov nr. 390 af 7. juni 1989 (tilskud til